

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО**

Кафедра теорії та методики фізичної культури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор із науково-педагогічної
роботи _____ Н. І. Василькова

28 серпня 2017 р.

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
П Е Д А Г О Г І К А**

СТУПІНЬ БАКАЛАВРА

Галузь знань 01 Освіта

Код та найменування спеціальності 014 Середня освіта

Предметна спеціалізація 014.11 Середня освіта (Фізична культура)

Освітні програми Середня освіта: Фізична культура, спортивно-масова
робота та туризм,

Середня освіта: Фізична культура та Захист Вітчизни

Факультет фізичної культури та спорту

2017 / 2018 навчальний рік

Розроблено та внесено: Миколаївський національний університет імені В.О.Сухомлинського.

Розробники:

Грицай Юрій Олександрович, професор кафедри теорії та методики фізичної культури, доктор філософії в галузі освіти, професор;

Литвиненко Ольга Михайлівна, доцент кафедри теорії та методики фізичної культури, доктор філософії в галузі освіти, доцент.

Програму схвалено на засіданні кафедри теорії та методики фізичної культури
Протокол від «22» червня 2017 року № 13

Завідувач кафедри теорії та методики
фізичної культури _____ (Литвиненко О. М.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією факультету фізичної
культури та спорту
Протокол від «27» червня 2017 року № 11

Голова навчально-методичної комісії _____ (Литвиненко О. М.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією університету
Протокол від «28» серпня 2017 року № 12

Голова навчально-методичної комісії університету _____ (Василькова Н. І.)

ВСТУП

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни «Педагогіка» складена відповідно до освітньо-професійної програми та освітньо-кваліфікаційної характеристики підготовки здобувачів вищої освіти за ступенем «бакалавр» галузі знань 01 Освіта спеціальності (спеціалізації) 014.11 Середня освіта (Фізична культура).

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сучасний педагогічний процес, що здійснюється у вітчизняних закладах освіти.

Міждисциплінарні зв'язки: «Педагогіка» тісно пов'язана з науками, причетними до розв'язання проблем навчання і виховання особистості: психологією, філософією, соціологією, естетикою, анатомією, фізіологією, гігієною людини та ін.

Програма навчальної дисципліни складається з таких **кредитів**:

Кредит 1. Загальні засади педагогіки.

Кредит 2. Дидактика - теорія освіти і навчання

Кредит 3. Теоретичні основи педагогічного процесу виховання особистості

Кредит 4. Історія зарубіжної класичної школи і педагогіки

Кредит 5. Розвиток освіти й педагогічної думки в Україні

Мета дисципліни «Педагогіка» є: ознайомлення студентів з системою педагогічних знань, підготовка майбутніх вчителів фізичної культури та спортивних педагогів до роботи у освітніх закладах.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

1. Оволодіння теоретичними основами педагогічної науки як необхідної складової професійної підготовки.

2. Розвиток педагогічного мислення, здатності до аналітичного розуміння педагогічної діяльності, навчання творчим підходам до визначення педагогічних дій у нестандартних педагогічних ситуаціях, вміння приймати оптимальні рішення відповідно до педагогічних закономірностей, принципів виховання та навчання.

3. Формування потреби професійного розвитку. Орієнтація студентів на нове педагогічне мислення, основою якого є гуманістична педагогіка.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні мати: загальні компетенції (ЗК):

ЗК 1. Здатність діяти етично, соціально відповідально та свідомо.

ЗК 2. Здатність працювати в команді та автономно.

ЗК 3. Здатність до пошуку інформації, її аналізу та критичного оцінювання.

ЗК 4. Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність до самовдосконалення та саморозвитку.

ЗК 10. Здатність розуміти стратегію сталого розвитку людства.

ЗК 11. Здатність учитися; володіти високою мотивацією до підвищення свого культурного і професійного рівня.

професійні компетенції (ПК):

ФК 1. Здатність формувати в учнів предметні компетентності з педагогіки, фізичного виховання, медико-біологічних та психологічних основ і технологій розвитку рухових умінь і навичок та фізичних якостей, санітарно-гігієнічних основ діяльності у сфері фізичної культури.

ФК 2. Здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання у фізичному вихованні.

ФК 3. Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з фізичного виховання.

ФК 5. Здатність до володіння педагогічними, медико-біологічними, інформаційними технологіями для формування здорового способу життя, розвитку рухових умінь і навичок,

розвитку фізичних (рухових) якостей у представників різних груп населення і самостійної розробки методики і технологій для інтегрального гармонійного розвитку людини.
ФК 14. Здатність здійснювати пошук, аналіз і оцінку інформації, у т.ч. за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, необхідної для постановки і вирішення професійних завдань, професійного та особистісного розвитку

У результаті вивчення дисципліни студент повинен:

знати:

- загальні засади педагогіки;
- поняття методів науково-педагогічного дослідження;
- фактори, що впливають на формування та розвиток особистості;
- вікові особливості школярів; сутність процесу навчання, його рушійні сили та закономірності, принципи і методи;
- зміст освіти;
- форми організації навчання;
- поняття уроку, етапів його проведення, підготовки вчителя до уроку;
- систему оцінювання;
- сутність, функції та види контролю знань учнів;
- сутність процесу виховання, його закономірності, принципи та методи;
- основи національного виховання;
- напрями всебічного розвитку особистості;
- сутність понять “особистість” і “колектив”, види колективів та етапи їх розвитку;
- усвідомлювати взаємовплив народної та наукової педагогіки, джерела історії педагогіки;
- історію становлення та освіти на різних історичних етапах в Україні та в Східній і Західній педагогічній думці;
- історію виховання і педагогіки рідного народу;
- педагогічну діяльність і погляди видатних просвітителів, освітніх діячів, учених;
- історико-педагогічні факти, відомості, що стосуються рідного краю, різних регіонів України.

вміти:

- складати програму психолого-педагогічного дослідження учня;
- визначати триєдину мету уроку; з
- знаходити індивідуальний підхід до особистості школяра на основі розуміння його вікових та індивідуальних особливостей;
- визначати рівень розвитку учнівського колективу та складати програму заходів по його розвитку;
- аналізувати одержані результати і визначити наступну педагогічну діяльність по формуванню особистості учня;
- працювати з першоджерелами, аналізувати педагогічну літературу, оперувати поняттями педагогіки, розкривати гуманістичні та демократичні засади розвитку національної школи і педагогіки у різні епохи розвитку української держави;
- співвідносити історичний досвід виховання з потребами сучасної освіти;
- виділяти найоптимальніші ідеї виховання зі спадщини минулого та творчо застосовувати їх у шкільній практиці сучасних шкіл.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 150 годин / 5 кредитів ЄКТС.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Кредит 1. Загальні засади педагогіки.

Тема 1. Предмет педагогіки, завдання навчального курсу

Предмет і завдання педагогіки. Педагогіка як наука і мистецтво. Основні категорії педагогіки: навчання, виховання, освіта, розвиток, педагогічний процес. Джерела педагогіки.

Система педагогічних наук. Зв'язок педагогіки з іншими науками. Напрями розвитку сучасної педагогіки: педагогіка співробітництва, педагогіка життєтворчості, педагогіка толерантності, особистісно-орієнтована педагогіка, педагогіка рефлексії, психопедагогіка особистості та ін. Завдання педагогіки на сучасному етапі.

Тема 2. Методи науково-педагогічних дослідження

Основні методи педагогічного дослідження: спостереження, експеримент, бесіда, інтерв'ювання, анкетування, вивчення продуктів діяльності та педагогічної документації, метод узагальнених незалежних характеристик, психолого-педагогічне тестування. Характеристика окремих методів педагогічного дослідження. Вимоги до їх організації та проведення.

Тема 3. Розвиток, формування та виховання особистості.

Процес розвитку і формування особистості. Спадковість і розвиток. Вплив середовища на розвиток і формування особистості. Розвиток і виховання. Людина, особа, персона, індивід, особистість, індивідуальність. Технократична і натуралістична парадигми виховання. Діяльність як чинник розвитку особистості. Провідні види діяльності школярів. Роль активності у розвитку особистості. Основні теорії розвитку особистості: біогенетичні, соціогенетичні, взаємодії факторів, персоналістичні. Вікові періоди розвитку особистості та індивідуальні особливості учнів, їх врахування у навчально-виховному процесі.

Кредит 2. Дидактика - теорія освіти і навчання

Тема 4. Поняття про дидактику, основні її категорії, проблеми.

Дидактика – теорія освіти і навчання. Предмет дидактики. Виникнення і розвиток дидактики. Основні функції процесу навчання: освітня, виховна і розвивальна, їх єдність та шляхи реалізації. Цілі навчання.

Сутність, етапи, структура і функції навчання. Рушійна сила навчального процесу. Психологічні основи процесу навчання: структура діяльності вчителя і діяльності учнів. Навчання і пізнавальний розвиток особистості. Мотивація навчання. Пізнавальний інтерес, умови його розвитку в навчанні. Етапи та рівні засвоєння знань. Типологія навчання: догматичний, пояснювально-ілюстративний тип навчання, програмоване навчання, проблемне навчання, модульне навчання, Формування понять. Формування вмінь і навичок.

Тема 5. Зміст освіти в сучасній школі, тенденції його вдосконалення

Загальна характеристика змісту освіти. Об'єктивні та суб'єктивні фактори визначення змісту освіти. Теорії змісту освіти: формальної освіти, матеріальної освіти, дидактичний утилітаризм, дидактичний екземпляризм. Педагогічні вимоги до змісту освіти в сучасній школі. Освітня система в Україні. Характеристика її складових ланок. Основні джерела змісту освіти: навчальний план, навчальна програма, підручники.

Закон України “Про освіту”, Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті, цільова комплексна програма “Вчитель” про основні напрями розвитку вітчизняної освіти.

Тема 6. Процес навчання. Співвідношення закономірностей, принципів і правил дидактики.

Поняття про закономірності навчання. Зовнішні і внутрішні закономірності навчання. Принципи навчання як категорія дидактики. Сутність понять “закон”, “закономірність”, “принципи”.

Закон - необхідне, суттєве, стійке, повторюване відношення між явищами; внутрішній і необхідний, всезагальний і суттєвий зв'язок предметів і явищ об'єктивної дійсності; загальні, необхідні й суттєві зв'язки між предметами й процесами.

Загальні закони навчання: закон соціальної обумовленості цілей, змісту, форм і методів навчання; закон взаємозв'язку самореалізації й освітнього середовища; закон взаємозв'язку навчання, виховання й розвитку; закон обумовленості результатів навчання характером освітньої діяльності учнів; закон цілісності і єдності освітнього процесу..

Закономірності навчання – об'єктивні, суттєві, стійкі, повторювані зв'язки між складовими частинами, компонентами процесу навчання.

Принципи навчання – основні положення, що визначають зміст, організаційні форми та методи навчання відповідно до його цілей і закономірностей: науковості, систематичності й послідовності, свідомості, активності та самостійності у навчанні, наочності, ґрунтовності, зв'язку навчання з практичною діяльністю, доступності навчання та врахування індивідуальних особливостей учнів, емоційності навчання.

Тема 7. Методи навчання, їх характеристика

Поняття про метод навчання. Прийом навчання як елемент методу. Метод як багатофакторне явище. Різні підходи до характеристики методів навчання: методи навчання як способи залучення до безпосередньої практичної діяльності; як способи передачі навчальної інформації; як способи спільної діяльності вчителя і учнів із досягнення поставлених дидактичних завдань; як способи організації пізнавальної діяльності учнів; як способи стимулювання пізнавальної діяльності.

Класифікація методів навчання. Різні підходи до класифікації: за джерелами передачі й сприйняття навчального матеріалу; за основними дидактичними завданнями; за характером пізнавальної діяльності учнів; за логікою передачі й сприймання навчальної інформації; за ступенем керівництва навчальною роботою учнів.

Методи організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності учнів: словесні, наочні і практичні; індуктивні, дедуктивні; пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, частково-пошукові, дослідницькі, методи самостійної роботи і роботи під керівництвом учителя.

Методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності учнів: методи стимулювання інтересу до навчання (пізнавальні та дидактичні ігри, навчальні дискусії тощо), методи стимулювання обов'язку і відповідальності (роз'яснення мети навчання, заохочення і покарання тощо).

Контроль, його функції і види. Методи контролю: усний, письмовий, графічний, лабораторний, практичний, програмований. Методи самоконтролю. Тестування успішності. Види тестів. Вимоги до тестових завдань. Нетрадиційні методи контролю знань, умінь і навичок учнів.

Бінарні методи навчання.

Поняття про засоби навчання. Класифікація засобів навчання. Моделі і моделювання, наочні посібники. Візуальні, аудіальні, аудіовізуальні засоби навчання, організаційно-педагогічні умови їх застосування. Засоби масової інформації та їх використання у навчальному процесі. Комп'ютер як засіб навчання.

Проблема вибору методів і засобів навчання та їх комплексного застосування. Технології навчання. Вибір методу і технології навчання залежно від дидактичних цілей, змісту навчального матеріалу, навчальних можливостей учнів, умов навчання і можливостей самого вчителя.

Тема 8. Організаційні форми навчання. Урок як основна форма навчання. Нетрадиційні форми організації навчання.

Поняття форми організації навчання. Генезис організаційних форм навчання: індивідуальна та індивідуально-групова форма навчання, групова форма навчання, класно-урочна система, белл-ланкастерська система, мангеймська система, план Трампа, дальтон-план, бригадно-лабораторна форма навчання,. Становлення та розвиток класно-урочної

системи. Форми навчання, їх розвиток в історії дидактики. Позаурочні форми навчання та їх характеристика. Семінари, їх функції, особливості підготовки і проведення. Практикуми, їх місце у загальній системі навчальних занять. Факультативні заняття, їх види та специфіка проведення. Навчальні екскурсії, їх організація і проведення. Додаткові групові та індивідуальні консультації. Предметні гуртки. Домашня навчальна діяльність учня. Види домашніх завдань. Вимоги до домашніх завдань.

Урок як основна форма організації навчання. Переваги та недоліки уроку. Основні вимоги до сучасного уроку: організаційні, дидактичні, психологічні, етичні, санітарно-гігієнічні. Раціональна організація навчальної праці і формування навичок інтелектуальної діяльності учнів.

Класифікація уроків. Типологія і структура уроку. Система уроків за дидактичними цілями: урок засвоєння нових знань; урок формування умінь і навичок; урок застосування умінь і навичок; урок узагальнення і систематизації знань; урок перевірки, оцінювання і корекції знань; комбінований урок.

Організація навчальної діяльності учнів на уроці. Фронтальні, групові, колективні та індивідуальні форми організації навчальної діяльності учнів.

Підготовка вчителя до уроку. Стадії (етапи) підготовки вчителя до навчального заняття. Тематичне і поурочне планування. Шляхи вдосконалення класно-урочної системи навчання.

Нетрадиційні уроки, їх особливості. Характеристика різних типів нетрадиційних уроків (уроки-консиліуми, уроки-винаходи, уроки-заліки, уроки-змагання, театралізовані уроки, уроки-ділові ігри та ін.). Шляхи підвищення ефективності уроку.

Нестандартні уроки: уроки «занурення»; урок-ділова гра; уроки - прес-конференції; уроки типу КВК; театралізовані уроки; урок-консультація; комп'ютерні уроки; уроки з груповими формами роботи; уроки взаємо навчання учнів; уроки творчості; уроки-аукціони; уроки, що ведуть учні; уроки-заліки; уроки сумніву; уроки-творчі звіти; уроки-формули; уроки-конкурси; бінарні уроки; уроки-узагальнення; уроки-фантазії; уроки-суди; уроки пошуку істини; уроки-лекції «Парадокси»; уроки-концерти; уроки-діалоги; уроки «Слідство ведуть знавці»; уроки - рольові ігри; уроки-конференції; уроки-семінари; інтегральні уроки; уроки «кругове тренування»; міжпредметні уроки; уроки-екскурсії; урок-гра «Поле чудес»;

Нестандартні уроки: уроки змістовної спрямованості; уроки на інтегративній основі; уроки міжпредметні; уроки-змагання; уроки суспільного огляду знань; уроки комунікативної спрямованості; уроки театралізовані; уроки-подорожування, уроки-дослідження; уроки з різновіковим складом учнів; уроки-ділові, рольові ігри; уроки драматизації; уроки-психотренінги.

Поняття «контроль» у дидактиці - нагляд, спостереження і перевірка успішності учнів. Завдання, функції і види педагогічного контролю. Завдання контролю: виявлення якості засвоєння навчального матеріалу, ступеня відповідності отриманих умінь і навичок цілям і завданням навчального предмету; виявлення труднощів у засвоєнні учнями навчальної інформації та типових помилок з метою їх корекції та усунення; визначення ефективності організаційних форм, методів і засобів навчання; діагностування рівня готовності учнів до сприйняття нового матеріалу. Основні функції контролю за успішністю є: освітня; діагностична; виховна; розвиваюча; стимулююча; управлінська. Види контролю: попередній, поточний, періодичний (тематичний); підсумковий; заключний. Екзамени (перевідні та випускні).

Основні вимоги до перевірки і оцінки успішності: а) індивідуальний характер; б) систематичність; в) достатня кількість даних для оцінки; г) тематична спрямованість; д) об'єктивність, умотивованість оцінок; е) єдність вимог учителів; є) оптимальність; ж) всебічність.

Кредит 3. Теоретичні основи педагогічного процесу виховання особистості

Тема 9. Сутність виховання як педагогічного процесу

Теорія виховання як розділ педагогіки. Завдання та функції теорії виховання. Окремі теорії виховання: теорія національного виховання, теорія професійного виховання, теорія морального виховання. Поняття змісту виховання. Проблема змісту виховного процесу у сучасній школі. Сутність та особливості національної системи виховання. Мета національного виховання.

Виховання як педагогічне явище, його місце у цілісному педагогічному процесі. Поняття виховання, його специфіка, рушійні сили. Гуманний характер системи виховання в українській народній педагогіці. Сфери виховного впливу: свідомість, емоційно-почуттєва сфера, навички і звички поведінки, переконання, потреби, здібності, характер. Етапи процесу виховання. Види впливів у вихованні: цілеспрямований і стихійний; функціонально-рольовий та особистісно-орієнтований. Критерії вихованості дитини. Результати процесу виховання та методика їх виявлення. Шляхи підвищення ефективності процесу виховання.

Самовиховання і перевиховання як складові процесу виховання. Самовиховання - вищий етап процесу виховання. Умови і фактори, що детермінують самовиховання учнів. Рушійні сили самовиховання. Організація самовиховання учнів. Педагогічне керівництво самовихованням учнів.

Перевиховання, його функції, етапи, принципи. Категорії дітей і підлітків, які підлягають перевихованню. Педагогічно занедбані та важковиховувані діти. Причини педагогічної занедбаності і важко вихованості учнів, шляхи їх попередження і подолання.

Тема 10 . Закономірності та принципи виховання

Процес виховання як система взаємодії педагога й учня, що забезпечує розвиток особистості. Закономірності процесу виховання. Діяльність і спілкування як основа виховного процесу. Трансформація зовнішніх впливів у внутрішні процеси особистості.

Основні компоненти виховного процесу: цільовий, змістовний, операційно-діяльнісний, аналітико-результативний. Взаємозв'язок і взаємовплив компонентів виховного процесу. Особливості процесу виховання.

Поняття про принципи виховання. Різні підходи до класифікації принципів виховання.

Характеристика основних принципів виховання: цілеспрямованість, зв'язок з життям, єдність свідомості і поведінки, виховання у праці, виховання особистості у колективі, поєднання педагогічного керівництва з ініціативою і самодіяльністю учнів, повага до особистості вихованця у поєднанні з розумною вимогливістю до нього, індивідуально-особистий підхід у вихованні, наступність, єдність педагогічних вимог школи, сім'ї та громадськості, комплексний підхід у вихованні. Взаємозв'язок принципів виховного процесу.

Відображення принципів національної спрямованості, культуровідповідності, гуманізації виховного процесу, цілісності, превентивності, акмеологічного принципу, принципів суб'єкт-суб'єктної взаємодії, особистісної орієнтації і технологізації виховного процесу у „Програмі виховання дітей та учнівської молоді в Україні”.

Результати процесу виховання. Їх контроль та можливості виміру. Критерії ефективності виховного процесу. Педагогічна діагностика вихованості. Методи діагностики вихованості.

Тема 11. Загальні методи виховання

Поняття про методи, прийоми і засоби виховання. Різні підходи до класифікації методів виховання (класифікації Г.Щукіної, В.Сластьоніна, М.Ярмаченка та ін.). Система методів виховання.

Методи формування суспільної свідомості. Розповідь, бесіда (групова та індивідуальна), диспут, лекція, їх характеристика, вимоги до їх використання. Приклад у

вихованні, його різновидності, функції. Переконавання і навіювання у виховному процесі.

Методи організації діяльності і формування досвіду суспільної поведінки. Формування громадської думки. Привчання і вправи у виробленні способів поведінки. Постановка педагогічних вимог до учнів. Доручення. Створення виховних ситуацій, використання спонтанних виховних ситуацій.

Методи стимулювання позитивної поведінки і діяльності учнів. Змагання, заохочення і покарання, їх характеристика. Вимоги до їх застосування.

Методи контролю й аналізу ефективності виховного процесу: педагогічне спостереження, анкетування, бесіда, аналіз результатів суспільно-корисної роботи, виконання доручень, створення ситуацій для вивчення поведінки учнів. Орієнтовні програми вивчення особистості учня та учнівського колективу.

Взаємозв'язок методів виховання, умови їх оптимального вибору та застосування. Сучасні технології виховання.

Виховання учнів у процесі навчальних занять. Виховний потенціал уроку: його організація, особливості взаємодії між його учасниками, зміст навчальної праці учнів, психологічна атмосфера на уроці.

Поняття позакласної і позашкільної роботи, їх завдання. Принципи організації позакласної і позашкільної роботи. Зміст позакласної та позашкільної роботи. Гурткова робота у школі. Основні позашкільні установи, завдання та зміст їх роботи. Спільна робота школи з позашкільними навчально-виховними закладами. Роль класного керівника в організації позакласної та позашкільної роботи з учнями.

Масові, групові та індивідуальні форми виховної роботи, їх характеристика. Комплексні форми виховання. Взаємозв'язок різних форм позакласної і позашкільної роботи.

Характеристика окремих форм виховної роботи: година класного керівника, тематичні вечори, вікторини, вечори запитань і відповідей, політичні інформації, фестивалі, конкурси, огляди, конференції, тижні з різних предметів, зустрічі з видатними людьми тощо. Традиції народної педагогіки у позакласній і позашкільній роботі з учнями. Пошуки нових форм позакласної виховної роботи у сучасній школі.

Тема 12. Особистість і колектив. Виховання особистості в системі учнівського самоврядування.

Загальне поняття про дитячий колектив, його ознаки, функції. Основні типи дитячих колективів. Структура колективу. Загальношкільний і первинний колектив, їх структура. Офіційна і неофіційна структура колективу.

Гармонійне поєднання індивідуальних, колективних і масових форм роботи в процесі виховання особистості. А.С.Макаренко та В.О.Сухомлинський про виховання особистості в колективі. Структура, типи, динаміка розвитку колективу. Динаміка розвитку колективу. Стадії та механізми становлення виховного колективу. Закони життя колективу. Стил і тон колективу. Закон паралельної педагогічної дії. А.Макаренко про етапи розвитку колективу. Роль традицій, звичаїв у згуртуванні колективу. Міжособистісні стосунки у колективі. Умови успішного виховання колективних взаємин. Роль учителя у формуванні здорового психологічного клімату в учнівському колективі. Методика колективних творчих справ. Педагогіка співробітництва про створення класного колективу.

Тема 13. Основи сімейного виховання. Взаємодія школи і сім'ї.

Характеристика типів сучасної сім'ї: повна сім'я, окрема сім'я, проста сім'я, нуклеарна сім'я, складна сім'я, велика сім'я, егалітарна сім'я, авторитарна сім'я, дітоцентрична сім'я, благополучна сім'я, стабільна сім'я, дезорганізована сім'я, нестабільна сім'я, студентська сім'я, дискантна сім'я. Сім'я та її соціальні функції: репродуктивна функція, матеріальна функція, культурологічна функція, виховна функція. Вимоги до батьків як вихователів. Умови успішного виховання дітей у сім'ї. А.Макаренко

про умови сімейного виховання. Типові помилки сімейного виховання. Труднощі й суперечності у сімейному вихованні дітей.

Поняття про зміст і напрями виховання у сім'ї. Розширення пізнавальних інтересів, формування духовної культури дітей. Виховання соціальної зрілості і сумлінного ставлення до праці. Формування здорового способу життя.

Засоби і методи сімейного виховання. Організація життя дитини у сім'ї. Стосунки батьків і дітей як психолого-педагогічна проблема, її типові варіанти. Причини конфліктів між батьками і дітьми. Попередження конфліктів. Умови оптимізації стосунків батьків і дітей.

Законодавство України про шлюб і сім'ю, права та обов'язки батьків щодо виховання дітей.

Кредит 4. Історія зарубіжної класичної школи і педагогіки

Тема 14. Виникнення виховання. Виховання в первісному суспільстві.

Зародження виховання. Виділення виховання як виду соціальної діяльності, причини цього явища. Особливості виховання за часів матріархату та патріархату. Зміни у вихованні за часів розмежування. Сімейне виховання.

Тема 15. Виховання і школа в Давній Греції та Давньому Римі.

Причини виникнення відмінностей у виховних системах Спарти та Афін. Система виховання в Спарті. Зміст та методи військово-фізичного, морального, естетичного та розумового виховання у Спарті. Система виховання в Афінах. Етапи шкільного навчання. Методи морального виховання. Педагогічні ідеї давньогрецьких філософів Сократа, Платона, Аристотеля педагогічні погляди Квінтіліана.

Тема 16. Педагогічна система Я. А. Коменського - засновника педагогічної науки та реформатора школи.

Основні етапи педагогічної діяльності Я.А.Коменського. Загальнопедагогічні ідеї Я.А.Коменського. Ідея природовідповідності виховання. Принципи побудови школи. Типи шкіл відповідно до вікової періодизації. "Велика дидактика", „Закони добре організованої школи”. Дидактичні принципи: свідомість і активність; наочність; послідовність і систематичність.

Розробка теоретичних основ класно-урочної системи. Роль учителя. Кардинальні моральні чесноти та правила їх виховання. Шкільна дисципліна.

Тема 17. Розвиток педагогічної думки у Західній Європі у XVII-XVIII ст.

Джон Локк як класичний представник англійського просвітництва. Емірико-сенсуалістичний характер його теорії. Теорія „чистої дошки”.

Мета виховання - виховання джентльмена. „Думки про виховання”. Засоби фізичного виховання. Дидактичні погляди Джона Локка.

Педагогічні ідеї Джона Беллєрса. Поєднання навчання з промисловою та сільськогосподарською працею.

Педагогічна творчість Ж-Ж.Руссо. Вікова періодизація Руссо. Шляхи здійснення фізичного виховання відповідно до принципів природності та свободи. Сутність методу природних наслідків. Зміст та методи морального виховання. Виховання жінки.

Тема 18. Виховання, освіта та педагогічна думка у Західній Європі у XIX ст. (Й. Г. Песталоцці, Ф.-А. В. Дістервег, Й. Ф. Гербарт).

Основні етапи життєвого шляху та педагогічної діяльності. Ідеї розвиваючого навчання в педагогічній концепції Й.Г.Песталоцці. Природовідповідний, гармонійний розвиток троякого роду сил людської природи як мета виховання.

Теорія елементарної освіти, розроблена Й.Г.Песталоцці. Розвиток природної любові до матері як першоелемент морального виховання. Володіння словом, числом і формою, як

першоелементи розумового виховання. Розвиток рухів у суглобах як першоелемент фізичного виховання.

Роман-трактат „Лінгард і Гертруда”, педагогічні статті Й.Г.Песталоцці про сутність його Методу.

Педагогічна творчість А.Дістервега. Провідні загальнопедагогічні принципи його концепції: природовідповідність, культуровідповідність, самодіяльність.

Мета виховання за Дістервегом: розвиток самодіяльності та служіння істині, добру, красі. Моральне виховання як мета діяльності школи.

Провідні дидактичні принципи: посиленості, активності і самостійності, наочності, послідовності. Виховуюче навчання. Ідеї формальної та матеріальної освіти. Методи розвиваючого навчання. Вимоги до вчителя.

Педагогічна теорія Й.Ф.Гербарта як наукова система знань про виховання та освіту. Шляхи реалізації виховуючого навчання.

Ідея багатостороннього інтересу. Структура процесу навчання. Зміст та засоби морального виховання та керування дітьми.

Кредит 5. Розвиток освіти й педагогічної думки в Україні

Тема 19. Становлення виховання та освіти в Україні з найдавніших часів до XV ст.

Освіта, писемність у слов'ян у дохристиянські часи. Хрещення Русі та його вплив на зміни у вихованні та навчанні.

Типи шкіл у Київській Русі. Зміст освіти, навчальні книги.

Розвиток церковних шкіл. Форми та методи навчання у монастирських школах. Майстри грамоти. Зміст та методи навчання у школах грамоти. Педагогічні пам'ятки давньоруської літератури.

Соціально-політичні та економічні умови в Україні у XIII ст. Роль церкви та школи у визвольному русі української людності. Основні напрямки відродження українського шкільництва. Нові типи шкіл.

Період військових завоювань українських територій польськими та литовськими феодалами. Діяльність елементарних церковних шкіл, книжної справи, військової підготовки юнаків та ін.

Меценатство та книго писання як фактори розвитку освіти в поневоленій Україні

Тема 20. Розвиток освіти і педагогічної думки в епоху українського Відродження (XVI - XVIII ст.)

Утворення Речі Посполитої та уніатської церкви, зростання агресивності в освітній політиці польської держави.

Типи освітніх закладів: католицькі, протестантські парафіяльні, мандрівних дяків, січові, полкові. Виникнення слов'яно-греко-латинської школи. Острозький триязычний лицей-академія. Виникнення братських шкіл. Започаткування у їх діяльності основ класно-урочної системи.

Педагогічні погляди учителів братських шкіл І.Борецького, Л.Зизанія, П.Беренди, М.Смотрицького, Є.Славинецького.

Особливості утворення Київської братської школи. Об'єднання братської та лаврської шкіл. Просвітня діяльність П.Могили. Києво-Могилянська колегія та її вплив на розвиток науки і освіти на Україні.

Тема 21. Розвиток педагогічної думки в Україні у другій половині XIX на початку XX ст. Видатний вітчизняний педагог К. Д. Ушинський

Громадсько-педагогічний рух в Україні 60-х років XIX ст. Політика царського уряду щодо освіти українців. Школа кінця XIX – початку XX ст.

Освітньо-педагогічна діяльність М.Пирогова. Організаційна педагогічна діяльність М.Корфа. Просвітницько-педагогічна діяльність Х.Алчевської. Теорія фізичного виховання особистості П.Лесгафта. Педагогічні ідеї у творчості українських просвітителів кінця XIX

– початку ХХ століття (Б.Грінченко, М.Грушевський, М.Драгоманов, І.Франко, М.Коцюбинський, Леся Українка, Т.Лубенець). Особливості розвитку народної освіти в другій половині ХІХ – на початку ХХ ст. на землях Західної України.

Життєвий шлях та творча спадщина К.Д.Ушинського. Принцип народності як методологічна основа педагогічної концепції Ушинського. Ушинський про шляхи побудови народної школи та зміст її діяльності. „Про народність у громадському вихованні”, „Рідне слово”, „Три елементи школи”. Антропологічні основи побудови педагогічної системи Ушинського.

Людина – як предмет виховання. Досвід педагогічної антропології. Обґрунтування Ушинським необхідності праці в житті людини і суспільства. „Праця в її психічному та виховному значенні”.

Дидактичні погляди К.Д.Ушинського. Формальна та матеріальна освіта. Визначення мети освіти. Дидактичні принципи та методи навчання. Удосконалення теоретичних основ класно-урочної системи. Вимоги до вчителя та його підготовки.

Тема 22. Школа і педагогічна думка в 20-30-х роках ХХ-го ст. Педагогічна теорія та практика А. С. Макаренка.

Ліквідація неписьменності, запровадження обов’язкової початкової освіти. Становлення системи радянської освіти. Основні принципи побудови нової школи. Особливості діяльності освітньої системи на Україні у 20-ті роки.

Політика українізації (1923 –1933 роки) в освітній сфері. Пошуки нових форм та методів навчання, шляхів організації, змісту освіти. Комплексні програми. Відмова від класно-урочної системи навчання, запровадження бригадно-лабораторної та проектної форм навчання.

Заснування нових типів шкіл, робфаків, шкіл у фабрично-заводського учнівства, фабрично-заводських семирічок, шкіл селянської молоді, шкіл 10-ти річок.

Відмова від запровадження нових форм та методів навчання та початку 30-х років. Постанови „Про початкову та середню школу” (1931 р.), „Про навчальні програми та режим у початковій та середній школі” (1932 р.). Уніфікація структури загальноосвітньої школи в рамках усієї країни (1934 р.). Введення нових стабільних навчальних планів та підручників.

Розробка радянськими педагогами питань мети виховання, його змісту, форм та методів; питань діяльності дитячих та юнацьких організацій в нових соціальних умовах. Розробка теорії та практики колективного виховання.

Досягнення рівня обов’язкової неповної середньої освіти. Відмова від методичних пошуків 20-х років. Заборона педології. „Про педологічні перекирчування у системі Наркомосів” (1936 р.).

Основні етапи педагогічної діяльності А.С.Макаренка. провідні фактори формування Макаренка - педагога.

Макаренко про мету виховання. Діалектика цілей та методів виховання.

Принципи виховання. Трудова основа виховання. Шляхи проектування життя особистості і колективу.

Теорія колективу. Провідні ознаки колективу. Етапи розвитку колективу, критерії, за якими вони визначаються. Закони розвитку, принципи, провідні умови розвитку колективу. Проблема співвідношення інтересів колективу і особистості. Самоврядування дитячого колективу. Принципи організації та діяльності дитячого самоврядування („Методика організації виховного процесу”).

Теорія та практика дисциплінування в педагогічній спадщині А.С.Макаренка („Проблеми шкільного радянського виховання”, „З мого досвіду”).

Проблеми сімейного виховання у творчості А.С.Макаренка („Книга для батьків”, „Лекції про виховання дітей”). Статеве виховання.

Сучасні оцінки педагогічної спадщини А.С.Макаренка (Ю.П.Азаров, М.Ю.Красовицький, В.В.Кумарін, Г.Хілліг, М.Д.Ярмаченко).

Тема 23. Стан розвитку школи, освіти і педагогічної думки в Україні у другій половині ХХ – на початку ХХІ ст. Видатний український педагог В.О.Сухомлинський

Особливості стану освіти і педагогіки в Україні в період Великої Вітчизняної війни та в повоєнний період (1940-1955 рр.). Здобутки, пошуки в галузі освіти, комуністичного виховання і педагогіки в 50-80-х роках.

Відродження національної освіти у період становлення незалежної України у кінці ХХ ст. Загальнодержавна Концепція середньої загальноосвітньої школи України (1991). Державна національна програма «Освіта» (Україна ХХІ ст.) (1993). Закон України «Про загальну середню освіту» (1999). Створення різних типів навчальних закладів: гімназій, ліцеїв, коледжів. Національна доктрина розвитку освіти України ХХІ століття.

Еволюція освітніх систем у найрозвиненіших країнах на рубежі ХХІ ст. Система освіти в США. Освітня система у Великобританії. Характеристика освітньої системи у Німеччині. Особливості освітньої системи Франції. Система освіти в Японії.

Життя і педагогічна діяльність видатного радянського українського педагога В.О.Сухомлинського.

3. Рекомендована література

Основна:

1. Автомонов П.П. Дидактика вищої школи : підручник / П.П. Автомонов. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2008. – 368 с.
2. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія : підручник / А.М.Алексюк. – К. : Либідь, 1998. – С. 10-286.
3. Бех І.Д. Виховання особистості: сходження до духовності / І.Д.Бех. – Київ : Либідь, 2006. – 272 с.
4. Барильник А. І. Громадянське виховання в умовах українського державотворення : (з досвіду роботи політико-правового клубу "Феміда") / А.І.Барильник // Виховна робота в школі : наук.-метод. журн. – 2012. – № 5. – С. 25–29 : табл. – Бібліогр. : с. 29.
5. Волкова Н. П. Педагогіка : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / Наталія Павлівна Волкова. – [2-ге вид., перероб., доп.]. – К. : Академвидав, 2007. – 616 с.
6. Галус О.М. Порівняльна педагогіка : навчальний посібник / О.М.Галус, Л.М.Шапошнікова – К. : Вища шк., 2006. – 215 с.
7. Гадецький М.В. Організація навчального процесу в сучасній школі: Навчально-методичний посібник для вчителів, керівників навчальних закладів, слухачів ПО / М.В.Гадецький, Т.М. Хлебнікова. – Харків: Веста: Ранок, 2003. – 136 с.
8. Галус О.М. Порівняльна педагогіка : навчальний посібник / О.М.Галус, Л.М.Шапошнікова – К. : Вища шк., 2006. – 215 с.
9. Горб Т. Й. Громадянське виховання: інструменти дотику до особистості / Т. Й. Горб // Історія в школі : наук.-метод. журн. – 2013. – № 2. – С. 16–17.
10. Гурський В.А., Присакар В.В. Педагогіка. Загальні основи педагогіки теорія освіти і навчання. У двох книгах. Книга 1: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Видання 2-е, доопрацьоване і доповнене. – Кам'янець-Подільський: Медобори-2006, 2014. – 218 с.
11. Державна національна програма «Освіта» (Україна ХХІ століття). – Київ : Райдуга, 1994. – 61 с.
12. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>.
13. Зязюн І.А. Філософія педагогічної дії: монографія / І.А.Зязюн. – Черкаси : Вид.ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2008. – 608 с.
14. Кузьминський А.І., Вовк Л.П., Омеляненко В.Л. Педагогіка: Підручник. – К.: Знання-Прес, 2003. – 418 с. – (Навчально-методичний комплекс з педагогіки).

15. Левківський М.В. Історія педагогіки: навч.-метод. посібник. Вид. 4-те,. Навч. пос. – К. : Центр учбової літератури, 2016. – 190 с.
16. Мосіяшенко В.А. Українська етнопедагогіка : навч. посіб, - Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. - 176 с.
17. Педагог професійної школи: методичний посібник / Нестерова Л.В., Лузан П.Г., Манько В.М., Герлянд Т.М., Петрова М.Я., Романенко Л.В., Слатвінська О.А., Шевчук Л.І., Шимановський М.М. / Наукова редакція Нестерової Л.В., Герлянд Т.М. – К: ПТТО НАПН України, 2012. – 264 с.
18. Педагогічна майстерність : підручник/ І.А.Зязюн, Л.В.Крамущенко, І.Ф.Кривонос та ін. ; за ред. І.А.Зязюна. – 2-ге вид., допов. і переробл. – К.: Вища шк., 2004. – 422 с.
19. Підласий І.П. Практична педагогіка або три технології. Інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти / І.П.Підласий. — К.: Видавничий Дім «Слово», 2004. — 616 с.
20. Практикум з педагогіки: Навчальний посібник: Видання 2-ге, доповнене і перероблене /За заг. ред. О.А.Дубасенюк, А.В.Іванченка. – Житомир: Житомир. держ. пед. ун-т, 2002. – 482 с.
21. Шевчук С.С. Інноваційні підходи до навчання професії: метод. посібник / С.С.Шевчук. – Донецьк: ПО ППІ УМО, 2009. – 120 с.

Додаткова

Макаренко А.С. Сочинення в семи томах. - М.: АПН, 1957.

Сухомлинський В.О. Вибрані твори в 5-ти томах. - К.; Рад. Школа., 1976.

Інформаційні ресурси

- Педагогіка (Конспект лекцій) books.br.com.ua/themes/259/261

<http://books.br.com.ua/themes/259/261>

- Фіцула М.М.. Педагогіка. pedagogy.webukr.net/підручники-з-педагогіки-онлайн/м-м-фіцула-педагогіка/

<http://pedagogy.webukr.net/%D0%BF%D1%96%D0%B4%D1%80%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B8-%D0%B7-%D0%BF%D0%B5%D0%B4%D0%B0%D0%B3%D0%BE%D0%B3%D1%96%D0%BA%D0%B8-%D0%BE%D0%BD%D0%BB%D0%B0%D0%B9%D0%BD/%D0%BC-%D0%BC-%D1%84%D1%96%D1%86%D1%83%D0%BB%D0%B0-%D0%BF%D0%B5%D0%B4%D0%B0%D0%B3%D0%BE%D0%B3%D1%96%D0%BA%D0%B0/>

- Гурський В.А., Присакар В.В. Педагогіка. Загальні основи педагогіки теорія освіти і навчання. У двох книгах. Книга 1: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Видання 2-е, доопрацьоване і доповнене. – Кам'янець-Подільський: Медобори-2006, 2014. – 218 с.

<http://dspace.kpnu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/1238/1/%D0%93%D1%83%D1%80%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B95%D0%B4%D1%80%D1%83%D0%BA.pdf>

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання: іспит.

5. Засоби діагностики успішності навчання:

- індивідуальне і фронтальне опитування;
- оцінювання письмових завдань;
- самостійні роботи (перевіряються й оцінюються під час опитування та під час написання контрольних робіт, з урахуванням тем, які винесені на самостійну підготовку);
- дидактичне тестування;
- контрольні роботи;
- перевірка групових творчих завдань.